

Ze bekeken bedrijven in Zuid-Dakota, in Canada en Nieuw-Zeeland, maar in Australië streken Sonja de Vries en Wim Meinen neer om te boeren. 'Als tussenstop, ons doel is de Verenigde Staten', aldus het duo. 'De VS leveren ons hogere gehalten en een lagere kostprijs.'

Wim Meinen (33) pakt de boekhouding er nog eens bij. 'Een verlies van 71.400 euro', leest hij op. Het melkveebedrijf dat hij samen met Sonja de Vries (28) vanaf 2002 runt, kende een dramatisch eerste jaar. De enorme droogte in Australië dwong het jonge stel veel voer aan te kopen om hun 250-koppige veestapel in productie te houden. In Willatook, zo'n drie uur rijden ten westen van Melbourne, is de stemming echter alles behalve teneergeslagen. 'We boeren technisch heel goed', weet de ondernemer, terwijl hij de dierenartskosten van totaal 2300 euro als voorbeeld noemt. 'Zo'n 9,5 euro per koe per jaar zijn we eraan kwijt.' Bovendien ziet de toekomst er goed uit. De zuivelfabriek kent een krap melkaanbod en startte het nieuwe seizoen met een melkprijs van 19,8 eurocent per kilo. 'Het lijkt erop dat we die prijs het komende jaar vast kunnen houden', klinkt het te-

vreden. 'Dat is natuurlijk veel beter dan de 14,7 cent die we het eerste jaar kregen', vult Sonja aan.

Zuid-Dakota meest economisch

Wim is al een flink aantal jaren geleden uit Nederland vertrokken. De boerenzoon had een geitenmelkerij, maar zijn pioniersgeest maakte hem rusteloos. In Nieuw-Zeeland werkte hij zeven jaar als 'sharemilker' en manager. Uiteindelijk had hij zelf 265 koeien die hij verleasde. 'Nieuw-Zeeland is de beste plek om kapitaal op te bouwen', weet Wim, die Sonja als medewerkster binnenhaalde waarna de vonk oversloeg.

Het doel samen te boeren startte met een halve wereldreis. Canada bleek te duur en Australië kreeg de voorkeur boven Nieuw-Zeeland. 'Met zo'n 12.500 tot 15.000 euro per hectare is Nieuw-Zeeland ook al erg duur. Bovendien wilden we meer uit de koeien halen. In Nieuw-Zeeland draait het

alleen om gras, bijvoeren is er niet bij', vat Sonja de reden samen om naar Australië te gaan. 'Eigenlijk was Zuid-Dakota economisch gezien onze eerste keus, maar de Amerikaanse dollar was zo sterk dat we uiteindelijk niet genoeg geld hadden om daar een bedrijf te kopen', aldus Wim. Om Australië binnen te komen was een eigen vermogen van 150.000 euro nodig. Jaarrond grazen en geen quotum maken de aanschaf van een boerderij in Australië kapitaalvriendelijk, mits er voldoende water is zodat het gras blijft groeien. Toch kregen Wim en Sonja 'down under' geen groen licht van de bank om een bedrijf aan te kopen. 'We hadden hier geen financieel verleden.' Leasen met een koopoptie bleek wel mogelijk. Wim legt uit: 'We leasden het bedrijf voor 220 euro per hectare inclusief gebouwen. De eigenaar be-

Wim Meinen en Sonja de Vries: 'Driehonderd koeien weiden is heel ge-

taalde de verzekeringen en grondlasten. Zelf brachten we de koeien in en de machines.'

Het stel investeerde de laatste drie jaar ruim 82.000 euro in achterstallig onderhoud op het bedrijf. Afgelopen april werden ze eigenaar tegen de vooraf afgesproken prijs van ruim 2700 euro per hectare. 'De grondprijs is inmiddels verdubbeld, dus we hebben een goede deal gesloten.'

160 m² per koe

Wim haalt een grote kaart te voorschijn waarop de 127 hectare grond keurig staan onderverdeeld in 30 percelen die rond de boerderij liggen. Stukken van ieder 4,2 hectare zijn bij 250 melkkoeien optimaal. 'We hebben per perceel 160 vierkante meter per koe beschikbaar. Ze grazen in 24 uur het hele stuk af', rekent Wim voor,

terwijl hij aangeeft dit graslandmanagement uit Nieuw-Zeeland te hebben overgenomen. 'Dit systeem geeft de meeste grasopbrengst. We gaan uit van 17 kilo drogestofgrasopname voor de koe per dag en een opbrengst van 9000 kilo droge stof aan gras per hectare per jaar.'

Hoe moeilijk het weiden van grote koppels koeien is? 'Op deze simpele, gestructureerde manier is het juist heel gemakkelijk 300 koeien te weiden. Ik heb me wel eens afgevraagd waarom men in de Nederlandse polder niet ook zo werkt.' Naast gras krijgen de koeien 5 kilo graan in de melkstal en voeren Sonja en Wim stro, hooi en graskuil bij als de grasgroei het laat afweten. 'We maaien slechts 60 hectare per jaar. Bijvoeren zien wij als management-*"tool"* om tekorten op te vangen.'

Jerseykruislingen

Ook de driehonderdkoppige veestapel verdient herinvestering. Wim en Sonja betrokken 180 dieren, waarvan naast zuiver HF's ook een gedeelte Jerseykruislingen is. 'De kruislingen hebben te weinig capaciteit', luidt Wims ervaring. 'Ze moeten hier veel ruwvoer vreten; dat is de goedkoopste productie. Ik houd het op zuivere Holsteins omdat ik meer keuze heb en ook nog voor export kan verkopen.'

Het inseminatielijstje kent stieren als Lucky Mike, Breakout, Kermit, de proefstier Jonkheer (v. Jocko) en Rocko. 'Ik let vooral op de spermaprijs en de gehalten, die geven toch extra melkgeld. De liters komen vanzelf.' Daarnaast is het onderdeel benen belangrijk. 'Wij hebben ze graag wat rechter, want dan staan de koeien ook steil op de klauwen en vooral bij nat weer houden ze het dan langer vol.'

De productie van de koeien is gestegen naar gemiddeld 7534 kilo melk met 4,37% vet en 3,45% eiwit, de hoeveelheid krachtvoer/graan blijft beperkt tot 1600 kilo per koe per jaar. De veehouders leveren 1,7 miljoen kilo melk af tegen 1,25 miljoen kilo het eerste jaar. Het aantal van 250 melkkoeien momenteel is optimaal gezien de hoeveelheid grond. 'Zoals het nu draait hebben we het bedrijf voor elkaar', geeft Wim aan, waarbij enige onrust alweer doorklinkt.

Na vier jaar Australië willen ze weer verder. 'Naar de Verenigde Staten. Het maakt ons niet uit waar we boeren zolang het maar economisch is.' En vanzelfsprekend willen ze dat bereiken met weidende koeien. 'Dan krijg je hogere gehalten en lagere kosten. Er valt echt nog wel iets te verdienen in de VS.'

Alice Booij

Elke dag 160 vierkante meter vers grasland voor Australische koeien van Sonja de Vries en Wim Meinen

Pionieren als uitdaging

*De koeien lopen jaar-
rond buiten. Vanaf
kerstmis tot aan het
(Australische) voorjaar
in juli wordt de be-
perkte grasgroei ge-
compenseerd met
bijvoeren*

